

Column

IJdelheid is een TBS'er die soms ontsnapt

Matthijs Kaaks

Ik belde Marcel van Oosten op zijn o6 voor een aardig citaat in deze column, enkele dagen na de uitspraak. Het is fijn dat rechters daar tegenwoordig wat gemakkelijker in zijn geworden. Niet allemaal, want Jan Moors wilde niets zeggen toen ik hem vroeg wat hij van het vonnis vond. Marcel daarentegen klonk tamelijk opgewekt en praatte honderduit.

‘Ik zit al op de camping en wilde er net wat over twitteren’, zei hij. ‘Gewoon een geintje ter relativering.’

‘Maar wat vind je er nu echt van?’ Marcel was even stil en schraapte zijn keel.

‘Eigenlijk was het een geniaal theaterstuk. Weliswaar wat zwaar gesubsidieerd, maar toch. We hebben laten zien dat de rechtspraak in Nederland ook entertainment kan zijn, met mooie kijkcijfers.’

‘Maar zo voorspelbaar’, wierp ik tegen. ‘Het OM dat voor spek en bonen mee deed. Vrijspraak geëist, vrijspraak gevraagd, vrijspraak gegeven. Zouteloze soep.’

Marcel grinnikte. Maar daar ging het ook niet om. Het waren de personages die het zo interessant maakten. Door de hoofdrolspelers werd het eigenlijk een soort allegorie.

Vanitas vanitatum omnia vanitas. Allereerst die charismatische blonde Janmaat

en z’n advocaat. Dan de mediagenieke professor Bertus en z’n buikige vriend Tom, de hampelman met een processtuk in z’n kraag. En al die drammende klagers met paardenstaart en hangsnor. De geitenwollensokkenbrigade onder aanvoering van generaal Spong. Een castingbureau kan er een kast mee vullen. En allemaal dansten ze om de camera’s. Tommy Wieringa zei het goed: “IJdelheid is een TBS'er die soms ontsnapt.” Nou, we zagen heel wat ontsnapte TBS'ers langs rennen, overdag in de rechtbank en 's avonds op TV.’

‘Het proces ging ondertussen alleen maar over een etentje’, meesmuilde ik.

‘Diner’, corrigeerde Marcel. ‘Want er werd wijn geschonken en niet weinig ook.’

‘Inderdaad, maar wat is daar mis mee? Dat gaf nu juist de hoofdstedelijke couleur locale aan de zaak. En tot slot: smaakt dit naar meer, of val je nu in een gat?’

Nu dempte Marcel van Oosten zijn stem, hij klonk wat geheimzinnig.

‘Er volgt zeker meer. Een zaak tegen politici houdt ons mooi in de spotlights. Ik dacht nu aan iets met dieren. Psychische verwaarlozing van pony’s door een staatssecretaris bijvoorbeeld. De animal cops zijn er al mee bezig. Ja, dat mag je best citeren.’